

Sygn. akt I C 2841/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Niemczyk

Protokolant: starszy sekretarz sądowy M. K.

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2017 roku w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa M. S. i M. L.

przeciwko Towarzystwu (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda M. S. kwotę 21.350,00 zł (dwadzieścia jeden tysięcy trzysta pięćdziesiąt złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12.02.2015 roku do dnia 31.12.2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda M. L. kwotę 21.350,00 zł (dwadzieścia jeden tysięcy trzysta pięćdziesiąt złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12.02.2015 roku do dnia 31.12.2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powodów kwoty po 3.476,00 zł (trzy tysiące czterysta siedemdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

sygn. akt I C 2841/16

UZASADNIENIE

Powodowie M. S. i M. L., reprezentowani przez radcę prawnego, wnieśli pozew przeciwko Towarzystwu (...) z siedzibą w W. o zapłatę w częściach równych na rzecz powodów kwoty 42.700,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 12.02.2015 roku do dnia zapłaty. Ponadto wnieśli o zasądzenie od pozwanego w częściach równych na rzecz powodów kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazali, że w nocy z dnia 10.01.2015 roku na dzień 11.01.2015 roku w K. przy Alei (...) został skradziony pojazd stanowiący współwłasność w częściach równych powodów – samochód marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...). W chwili zdarzenia pojazd objęty był u pozwanego dobrowolnym ubezpieczeniem pojazdów lądowych od uszkodzeń i kradzieży (autocasco). Powodowie zgłosili ubezpieczycielowi roszczenie o wypłatę należnego odszkodowania w związku z kradzieżą. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwany odmówił przyjęcia odpowiedzialności za przedmiotowe zdarzenie i wypłaty odszkodowania powołując się na § 21 ust. 1 pkt. 10 oraz pkt. 15 ogólnych warunków ubezpieczenia Autocasco. Ubezpieczyciel zarzucił powodom, że oddali tylko dwa oryginalne kluczyki, podczas gdy powinni wydać trzy, albowiem w przeprowadzonym badaniu mechanicznym stwierdzono, iż jeden z oryginalnych kluczy posiada ślady kopiowania. Ponadto powodowie naruszyli obowiązek poinformowania

pozwanego o skopiowaniu kluczyka w trakcie trwania umowy ubezpieczenia. Pełnomocnik powodów odwołał się od ww. decyzji oraz podniósł, iż powodowie nie kopiowali kluczyka oraz nic o tym fakcie nie wiedzieli, nadto nie byli pierwszymi właścicielami przedmiotowego auta. Pozwany podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie. Powodowie domagają się wypłaty odszkodowania w wysokości 42.700,00 zł ustalonego zgodnie z wyceną pozwanego.

Pozwany Towarzystwo (...) z siedzibą w W., reprezentowany przez radcę prawnego, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie solidarnie od powodów na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany przyznał, że w nocy z dnia 10 na 11 listopada 2015 roku został skradziony przedmiotowy pojazd. Pozwany powołał się na to, że powodowie we wniosku o zawarcie umowy ubezpieczenia wskazali, że posiadają tylko dwa kluczyki do pojazdu i zaznaczyli, że nie posiadają kluczyków kopiowanych. Jednak w toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana ustaliła, iż jeden z kluczyków był kopiowany. W ocenie pozwanego ww. fakty wskazują na niewiarygodność powodów, a nadto nie pozwoliły ocenić należyte ryzyka ubezpieczenia. Gdyby bowiem pozwany wiedział, że jest sporządzona kopia kluczyka, która może znajdować się u osób trzecich, to nie doszłoby do zawarcia umowy ubezpieczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W nocy z dnia 10.01.2015 roku na dzień 11.01.2015 roku w K. przy Alei (...) został skradziony pojazd marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący współwłasność w częściach równych (po 1 / 2) M. S. i M. L..

(bezsporne)

Samochód marki B. (...) numer rejestracyjny (...) w dniu zdarzenia był ubezpieczony w zakresie autocasco u pozwanego. Suma ubezpieczenia z tytułu kradzieży została określona na kwotę 45.000 zł.

We wniosku o zawarcie ubezpieczenia wskazano liczbę posiadanych kluczyków jako 2, w tym 2 oryginalnych.

We wniosku została zakreślona rubryka z oświadczeniem o tym, że w okresie posiadania pojazdu przez ubezpieczającego / ubezpieczonego kluczyki nie były kopiowane.

(dowód: potwierdzenie zawarcia umów ubezpieczeń komunikacyjnych wraz z wnioskiem o zawarcie umowy ubezpieczenia k. 9 - 11)

M. S. i M. L. nie byli pierwszymi właścicielami pojazdu. Przy zakupie pojazdu otrzymali dwa klucze do otwierania samochodu i jeden plastikowy – serwisowy. Przy zawieraniu umowy ubezpieczenia zostały okazane ubezpieczycielowi wszystkie klucze od auta. Przy zawieraniu umowy ubezpieczenia powodowie nie byli wypytani na okoliczność ewentualnego kopiowania kluczy. Powodowie nie wiedzieli o tym, że jeden z kluczy nosi ślady kopiowania. Powodowie nie kopiowali kluczy do auta.

(dowód: zeznania M. S. na rozprawie w dnia 19.01.2017 rok czas nagrania 00:08:39 k. 73)

W dniu 11.01.2015 roku M. S. poinformował telefonicznie Komendę Miejską Policji w S. o kradzieży pojazdu po uprzednim włamaniu samochodu osobowego marki B. (...) o nr rej. (...) i nr VIN (...).

(dowód: informacja k. 12)

Szkoda została zgłoszona w dniu 12.01.2015 roku.

(dowód: pismo z dnia 19.06.2015 roku k. 13)

Decyzją z dnia 19.06.2015 roku Towarzystwo (...) z siedzibą w W. odmówiło M. L. i M. S. wypłaty odszkodowania powołując się na okoliczność, iż na jednym z kluczyków ujawniono ślady kopiowania oraz ślady wskazujące na demontaż kluczyka.

(dowód: pismo z dnia 19.06.2015 roku k. 13)

Wartość skradzionego pojazdu na dzień 4.07.2014 roku według pozwanego wynosiła 47.200,00 zł.

(dowód: wycena pozwanego k. 23 - 24)

Zgodnie z § 9 pkt. 1 Ogólnych Warunków Umów (...) pojazdów lądowych od uszkodzeń i kradzieży (autocasco) ubezpieczający obowiązany jest podać do wiadomości Towarzystwa wszystkie znane sobie okoliczności, o które Towarzystwo zapytywało w formularzu wniosku albo przed zawarciem umowy ubezpieczenia w innych pismach.

Zgodnie z § 15 pkt. 1 przywołanych warunków umów, suma ubezpieczenia pojazdu ustalana jest przez Ubezpieczającego w porozumieniu z Towarzystwem i deklarowana we wniosku o zawarcie ubezpieczenia. Suma ubezpieczenia powinna odpowiadać wartości rynkowej pojazdu na dzień zawarcia umowy ubezpieczenia z zastrzeżeniem ust. 2.

Towarzystwo wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia otrzymania zawiadomienia o szkodzie (§ 20 ust. 1).

W razie zajścia wypadku, ubezpieczający lub kierujący pojazdem jest obowiązany w przypadku kradzieży pojazdu ubezpieczonego od dodatkowego ryzyka kradzieży – najpóźniej w chwili pisemnego zgłoszenia szkody przedłożyć do wglądu dowód rejestracyjny i kartę pojazdu (o ile została wydana) oraz przekazać do akt szkody wszystkie kluczyki i sterowniki służące do jego otwarcia i uruchomienia oraz uruchomienia zabezpieczeń przed kradzieżą (§ 21 ust. 1 pkt. 10).

Jeżeli ubezpieczający lub kierujący pojazdem w winy umyślnej lub rażącego niedbalstwa nie dopełnił któregokolwiek z obowiązków wymienionych w § 21, Towarzystwo może zmniejszyć odszkodowanie w takiej części, w jakiej niewykonanie tego obowiązku miało wpływ na zwiększenie szkody lub ustalenie jej wysokości lub okoliczności jej powstania z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 (§ 22).

Wysokość odszkodowania ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu z dnia powstania szkody z zastrzeżeniem § 23 ust. 5 (§ 30).

W przypadku kradzieży pojazdu ubezpieczonego od dodatkowego ryzyka kradzieży, wypłata odszkodowania następuje po spełnieniu wszystkich warunków m.in. zdanie wszystkich kluczyków lub sterowników do otwierania i uruchamiania pojazdu oraz urządzeń służących do uruchamiania zabezpieczeń przed kradzieżą (§ 31 pkt. 3).

(dowód: Ogólne Warunki Umów (...) pojazdów lądowych od uszkodzeń i kradzieży (autocasco) k. 47 – 69, aneks zmieniający k. 70)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Bezsporne w sprawie było podpisanie umowy dobrowolnego ubezpieczenia autocasco. Bezsporne w sprawie było to, że pojazd powodów został skradziony jak również to, że jeden z kluczy do auta nosił ślady kopiowania.

Niekwestionowana była również dochodzona co do wysokości kwota dochodzona pozwem.

Na powodach ciążył ciężar wykazania, że przysługuje im kwota dochodzona pozwem. Powodowie temu obowiązkowi sprościli.

Na mocy przepisu art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Jak stanowi przepis art. 815 §1, 2, 2¹ i 3 k.c. ubezpieczający obowiązany jest podać do wiadomości ubezpieczyciela wszystkie znane sobie okoliczności, o które ubezpieczyciel zapytywał w formularzu oferty albo przed zawarciem umowy w innych pismach. Jeżeli ubezpieczający zawiera umowę przez przedstawiciela, obowiązek ten ciąży również na przedstawicielu i obejmuje ponadto okoliczności jemu znane. W razie zawarcia przez ubezpieczyciela umowy ubezpieczenia mimo braku odpowiedzi na poszczególne pytania, pominięte okoliczności uważa się za nieistotne.

Jeżeli w umowie ubezpieczenia zastrzeżono, że w czasie jej trwania należy zgłaszać zmiany okoliczności wymienionych w paragrafie poprzedzającym, ubezpieczający obowiązany jest zawiadamiać o tych zmianach ubezpieczyciela niezwłocznie po otrzymaniu o nich wiadomości. Przepisu tego nie stosuje się do ubezpieczeń na życie.

W razie zawarcia umowy ubezpieczenia na cudzy rachunek obowiązki określone w paragrafach poprzedzających spoczywają zarówno na ubezpieczającym, jak i na ubezpieczonym, chyba że ubezpieczony nie wiedział o zawarciu umowy na jego rachunek.

Ubezpieczyciel nie ponosi odpowiedzialności za skutki okoliczności, które z naruszeniem paragrafów poprzedzających nie zostały podane do jego wiadomości. Jeżeli do naruszenia paragrafów poprzedzających doszło z winy umyślnej, w razie wątpliwości przyjmuje się, że wypadek przewidziany umową i jego następstwa są skutkiem okoliczności, o których mowa w zdaniu poprzedzającym.

Na mocy przepisu art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie (wnioski o zawarcie umowy ubezpieczenia i potwierdzenie zawarcia umów ubezpieczenia (K. 9 – 11) wynika, że doszło do zawarcia umowy ubezpieczenia. W odpowiedzi na pozew pozwany zarzuca, że nie doszłoby do jej zawarcia gdyby pozwany miał wiedzę o kopiowaniu klucza do auta.

Pozwany, reprezentowany przez fachowego pełnomocnika, nie powołał się na okoliczności, ani nie zgłosił żadnych dowodów na okoliczności, które mogłyby zmierzać do wykazania nieważności zawartej umowy bądź uchylenia się od skutków prawnych oświadczenia woli.

Uznać zatem należy, że umowa ubezpieczenia została zawarta i jest ważna.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że powodowie byli pytani we wniosku o zawarcie umowy ubezpieczenia czy w okresie posiadania pojazdu przez powodów kluczyki były kopiowane. We wniosku została zakreślona odpowiedź negatywna.

Jak wynika z zeznań powoda, nie posiadał on wiedzy o śladach kopiowania klucza, a okoliczność ta pojawiła się dopiero na etapie postępowania likwidacyjnego. Zgodnie z przepisem art. 815 k.c. skoro pozwany nie pytał we wniosku o zawarcie umowy ubezpieczenia o to, czy klucze posiadają ślady kopiowania, a jedynie czy w okresie posiadania pojazdu przez powodów były kopiowane, aktualnie nie może z tego powodu czynić zarzutów powodom.

Ciężar wykazania tego, że do kopiowania klucza doszło w trakcie trwania przedmiotowej umowy i wiedzę o tym posiadali powodowie, spoczywał na pozwanym. Pozwany takiej okoliczności nie udowodnił. We wniosku o zawarcie umowy ubezpieczenia brak pytania o kopiowanie klucza sprzed objęcia w posiadanie pojazdu przez powodów, ani też brak wskazania o konieczności przeprowadzenia stosownych badań, które mogłyby wykazać czy klucze były kopiowane.

Istotne jest przy tym to, że powód przy zawarciu umowy ubezpieczenia okazał klucze do auta. Skoro przedstawiciel pozwanego nie zauważył śladów kopiowania klucza „gołym okiem”, to trudno oczekiwać od powodów, aby zauważyli te ślady.

Jak zeznał powód, nie miał on wiedzy na temat kopiowania klucza. Zeznania te uznać należy za wiarygodne, albowiem w przypadku posiadania takiej wiedzy logicznym byłoby poinformowanie zakładu ubezpieczeń o tym fakcie zanim doszłoby do zawarcia umowy ubezpieczenia.

Uregulowania zawarte w §7 ust. 3 pkt. „c” ogólnych warunków ubezpieczeń (k. 53) nie mogą stanowić podstawy odmowy odpowiedzialności za szkodę albowiem, do kopiowania klucza nie doszło w okresie posiadania pojazdu przez ubezpieczającego. Pozwany tej okoliczności nie udowodnił.

Uznać zatem należy, że żądanie pozwu zasługuje w całości na uwzględnienie.

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie przepisu art. 805 § 1 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwoty po 21.350,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12.02.2015 roku do dnia 31.12.2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty, o czym orzekł odpowiednio wobec powoda M. S. w punkcie pierwszym sentencji wyroku, a wobec powódki M. L. w punkcie drugim sentencji wyroku.

Pozwany nie kwestionował terminu dochodzenia odsetek i nie powoływał się na szczególne okoliczności, które uzasadniałyby ich zasądzenie od późniejszego terminu.

Na mocy przepisu art. 98 §1 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. sąd zasądził od pozwanego na rzecz powodów zwrot kosztów postępowania po połowie, zgodnie z żądaniem pozwu, tj. po 3.476,00 zł, o czym orzekł w punkcie trzecim sentencji wyroku. Wszystkie koszty postępowania poniesione przez powodów wyniosły 6.952,00 zł, z czego tytułem opłaty od pozwu 2.135,00 zł, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, wynagrodzenie radcy prawnego 4.800,00 zł (rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych Dz.U. z 2015 r. poz. 1804).